

Commissarissen en de eerste actrice zich niet letterlijk eenstemmig gewroken, dan toch minstens 'in de geest'. Elzevier wilde na Punts brief onmiddellijk de om het leiderschap in de troupe rivaliserende Corver als familievader vragen, mevrouw Molster-Van Thil nodigde hem uit voor een rol die Punt ook speelde. Mevrouw Punt moet óók in het klooster. Met Punts ontslag in 1777 en de daaropvolgende afscheidsvoorstelling, *Semiramis*, lijkt de symbolische vernedering van de eerste speler in de troupe compleet. Corver is toeschouwer-getuige als Molster/Semiramis Punt/Ninus' ondergang bewerkt:

Ik heb *Punt* dat afscheid zien nemen; en de wijze op welke hij op een na zijn laatste regel, *mijn bloed druipe op u kop, en spatte u in't gezicht*, tegens Juffrouw van Thil, die *Semiramis* speelde, uitsprak, gaf genoeg te kennen, dat hij haar in zijn hart, voor de oorzaak van zijn ongeluk hield.³⁹⁾

Wie zou bepaald hebben dat Punt afscheid zou nemen met dit stuk? Was dat Punt zelf? Heeft hij de symboliek doorzien en verkozen te vertonen? Of was het een Commissaris, wie het aan gevoel voor ironie niet lijkt hebben te ontbroken? Middels mevrouw Molster wordt het gezag van de nieuwe familievader symbolisch geconsecreerd met het bloed van de oude. Symbolisch (als personage) verliest de held (Punt/Ninus) zijn mannelijkheid, door te verliezen van een vrouw.

Elzevier had met betrekking tot Boogaert nog gezinspeeld op de sexuele symboliek achter de prestige-oorlog der Heeren. Maar de Commissarissen houden het ten aanzien van hun 'domestieken', of van 'een Persoon van lagen afkomst' verlicht. Utiliteit en rendement zijn de argumenten in een rationele afweging. In maart 1777 besloten ze:

dat, in aanmerking genoomen de zware Lasten van den Schouwborg en de weinig of geen dienst die het Tooneel van den Acteur *Jan Punt* heeft, wiens gemis in het minst geen schade teweeg brengt, alleen, maar daarenboven zijn tractement wordt uitgehaald en de Castelenij, alsdan den Schouwborg ten bate komen zal, den *gen: J.Punt* niet weder zal worden geëngageerd.⁴⁰⁾

Zoals Punt aan de gebroeders Dijkman schrijft, op 23 maart 1777: